

KAPITOLA

Jedna

JEJÍ DRUŽICE DOKONČILA JEDEN ÚPLNÝ OBĚH KOLEM PLANETY

Země každých šestnáct hodin. Její vězení skýtalo nekonečný a dech beroucí výhled – na ohromné modré oceány, vířící oblaka a východy slunce, při nichž se polovina planety jakoby vznítala.

Když ji zde uvěznil poprvé, ze všeho nejraději si vždycky naskládala polštáře na stůl vestavěný do stěny, přetáhla přes obrazovky prostěradlo a vyrobila si vlastní malé doupě. Předstírala, že vůbec není na žádné družici, ale v kapsli na cestě k té modré planetě. Brzy přistane, vstoupí na skutečnou půdu, okusí opravdové sluneční světlo na tváři a nadechne se skutečného kyslíku.

Celé hodiny sledovala kontinenty pod sebou a představovala si, jaké to asi je.

Výhledu na Měsíc se však vždycky vyhýbala. Někdy její družice prolétala kolem Měsíce tak blízko, že jí vyplnil celý

výhled, a ona viděla ohromné třpytící se kupole na jeho povrchu a zářící města, v nichž měsíčníané žili. Kde dříve žila i ona. Před lety. Než ji poslali do vyhnanství.

Když byla ještě malá, Cress se během těch nekonečně dlouhých hodin před Měsícem schovávala. Někdy unikla do maličké koupelničky, a aby přišla na jiné myšlenky, zaplétala si prameny vlasů do složitých copánků. Nebo si vlezla pod stůl a zpívala si ukolébavky, dokud neusnula. Anebo snila o svých rodičích, jak si s ní hrají, čtou jí dobrodružné příběhy a láskyplně jí odhrují vlasy z čela, dokud se konečně – konečně – Měsíc neukryl za ochranou Země a Cress nebyla opět v bezpečí.

Ještě dnes si během těch hodin zalézala pod postel, zdřímla si nebo si četla, skládala v duchu písničky či vymýšlela složité kódování. Stále se nedívala na měsíční města; v skrytu se totiž bála, že pokud ona měsíčníany uvidí, oni určitě uvidí ji, když vzhlédnou ke svým umělým oblohám.

Ta představa ji budila ze sna více než sedm let.

Ale teď se stříbřitý Měsíc opět vkrádal do růžku výhledu z jejího okna a Cress si toho vůbec nevšimla. Tentokrát se na stěně tvořené transparentními obrazovkami před ní objevovala nová noční můra. Ze všech zpravodajských vysílání na ni vyskakovala ta šokující nelítostná slova, před očima se jí míhaly vzájemně splývající fotky a videa, když listovala a přepínala od jednoho zpravodajství k druhému. Nestíhala je ani dost rychle číst a prohlížet.

ÚTOK NA 14 SVĚTOVÝCH MĚST

VÝSLEDEK JEDNOHO DÍNOVÉHO ZBĚSILEHO VRAZDĚNÍ:

16.000 MRTVÝCH POZEMŠŤANŮ

NEJVNĚTŠÍ MASAKR TŘETÍ ERY

Na síti se to hemžilo hrůzami. Mrtví na ulicích s rozpáranými břichy a krví stékající do kanálů. Suroví tvorové – napůl zvířata, napůl lidé, s krví na bradě, za nehty a na košilích. Cress si je všechny rychle prohlížela s dlaní přitisknutou na ústech. Když na ni dolehla pravda, nemohla téměř dýchat.

Za tohle mohla ona.

Celé měsíce maskovala ty měsíční lodě před odhalením pozemšťany a bez odmlouvání dělala všechno, co jí paní Sybil přikázala, jako cvičená opička, a přesně tou byla.

Teď už věděla, jaké stvůry se skrývaly na palubách těch lodí. Teprve teď chápala, co Její Veličenstvo celou dobu plánovalo, a už bylo příliš pozdě.

16.000 MRTVÝCH POZEMŠŤANŮ

Zemi to zastihlo nepřipravenou, a to všechno jen proto, že Cress neměla odvalu vzepřít se požadavkům své paní. Děla jen svou práci a ke všemu ostatnímu byla slepá.

Odvrátila pohled od fotek plných smrti a krvavých jatek a soustředila pozornost na jiné zprávy, které zvěstovaly další hrůzy, jež je čekají.

Císař Kaito z Východního společenství učinil útokům přítrž, když souhlasil, že se ožení s měsíční královnou Levanou.

Královna Levana se stane novou císařovnou Společenství.

Šokovaní pozemští novináři se honem snažili zaujmout k této diplomatické, leč kontroverzní dohodě nějaké stanovisko. Někteří dávali najevo své rozhořčení a prohlašovali, že Společenství a zbytek Pozemské unie by měly konat přípravy na válku, nikoli ke svatbě. Jiní naopak tuto dohodu hbitě hájili. Cress přejela prsty po tenké transparentní obrazovce a zvýšila hlasitost, aby lépe slyšela muže, který nepřestával vyzdvihovat potenciální výhody. Už žádné další útoky či dohady, kdy k útoku dojde. Země lépe porozumí měsíčanům. Ti se s ní podělí o své technické pokroky. Stanou se z nich spojenci.

A navíc královna Levana toužila vládnout pouze Východnímu společenství. Zbytek Pozemské unie určitě nechá na pokoji.

Ale Cress věděla, že takový předpoklad je pošetilý. Královna Levana se stane císařovnou, potom nechá císaře Kaie zavraždit, zmocní se vlády nad Zemí pro sebe a využije ji jako odrazový můstek pro výpady své armády do zbytku Unie. Nezastaví se, dokud nebude mít pod palcem celou planetu. Tenhle drobný útok, těchto šestnáct tisíc mrtvých... byl jen začátek.

Cress vypnula zvuk, aby už muže neslyšela, opřela si lokty o stůl a zabořila obě ruce do záplavy svých blondátých vlasů. Náhle jí bylo chladno, přestože pečlivě udržovaná teplota

v družici neklesla ani o stupeň. Na jedné obrazovce za ní hlasitě předčítal dětský hlas, který do ní naprogramovala ve svých deseti letech během měsíců nekonečné nudy. Hlas zněl příliš bujaře na obsah, který předčítal: zdravotnický blog z Americké republiky oznamující výsledky pitvy jednoho z měsíčních vojáků.

Kosti byly zesíleny biologickou tkání bohatou na vápník, zatímco chrupavky v hlavních kloubech byly napuštěny solným roztokem pro větší ohebnost a pružnost. Špičáky a řezáky byly nahrazeny ortodontickými implantáty imitujícími vlčí chrup, a stejné zesílení kosti je vidět i u čelisti, což umožňuje drcení hmoty, jako je kost a jiná tkáň. Změny provedené na centrální nervové soustavě a rozsáhlá psychomanipulace vedly k nezlomné agresi subjektu a k chování podobnému vlčímu. Doktor Edelstein se domnívá, že pokročilá technika manipulace s bioelektrickými mozkovými vlnami pravděpodobně rovněž sehrála roli při –

„Vypnout zvuk.“

Sladký hlásek desetileté dívky umkl a v družici bylo slyšet jen tiché hučení, které se Cress už před lety naučila odsunout do pozadí své mysli. Hučení větráků. Předení systému podpory života. Bublání nádrže na recyklaci vody.

Cress nabrala do rukou své husté lokny a přehodila si tu záplavu vlasů přes rameno – neustále se jí totiž zachytávaly pod kolečky židle, když si nedala pozor. Obrazovky před ní blikaly, jak se na nich objevovaly další a další informace

z pozemských zpravodajství. Z Měsíce také přicházely novinky o jejich „statečných vojácích“ a „těžce vybojovaném vítězství“ – což byly samozřejmě výmysly schválené Měsíční korunou. Cress přestala zprávám z Měsíce věnovat pozornost už když jí bylo dvanáct.

Bezděky si omotala vlasy kolem levé paže od lokte až po zápěstí, aniž by si uvědomovala, že se jí ten zacuchaný chumel nahromadil na klíně.

„Ach, Cress,“ zamumlala si pro sebe. „Co budeme dělat?“

Její desetileté já jí pisklavě odpovědělo: „Prosím, upřesni svůj příkaz, velká sestro.“

Cress zavřela oči před září obrazovky. „Pochopila jsem, že císař Kai se jenom snaží zabránit válce, ačkoli musí vědět, že svatbou Její Veličenstvo nezastaví. Jestli se s ní opravdu ožení, zabije ho, a kde se potom Země ocitne?“ Ve spáncích jí bolestivě pulzovalo. „Myslela jsem, že mu to Linh Cinder na plese řekla, ale co když se pletu? Co když císař pořád netuší, v jakém je nebezpečí?“

Cress se otočila na židli, přejela prsty po bezzvučném zpravodajství na obrazovce, vyťukala kód a vyvolala skryté okno, které kontrolovala stokrát denně. Okno D-COMMU zelo na jejím stole jako černá díra, prázdné a tiché. Linh Cinder se jí stále nepokusila kontaktovat. Možná jí čip zabavili nebo došlo k jeho zničení. Možná už ho Linh Cinder vůbec neměla.

Cress hlasitě vzdychla, rychlým poklepáním prstů zrušila okno a místo něj vyvolala několik jiných. Ta byla napojena na službu pavoučího poplachu, která neustále pátrala na síti

po každé informaci týkající se kyborgské měsíčníanky zatčené před týdnem. Linh Cinder. Dívky, která uprchla z novopekingské věznice. Dívky, která byla Cressinou jedinou šancí, jak císaře Kaita varovat před skutečnými záměry královny Levany, pokud by souhlasil se sňatkem.

Hlavní zpravodajství nepřineslo nic nového už jedenáct hodin. Vzhledem k šílenství kolem invaze měsíčanů Země jako by zapomněla na svou nejhledanější uprchlici.

„Velká sestřičko?“

Cress poskočilo srdce a pevně sevřela opěrky židle. „Ano, Malá Cress?“

„Zachytila jsem loď paní. Dorazí přibližně za dvaadvacet vteřin.“

Cress se při slově *paní*, které už před všemi těmi roky vyslovovala s příchutí hrůzy, vymrštila ze židle.

Pohybovala se jako při pečlivě nacvičeném tanci, jež roky praxe vypilovaly k dokonalosti. V duchu se stala balerínou z druhé éry, vznášela se po jevišti plném stínů, zatímco Malá Cress odpočítávala vteřiny.

00:21. Cress přitiskla dlaň na tlačítko ovládající matraci.

00:20. Otočila se zpátky k obrazovce a všechny zprávy o Linh Cinder překryla vrstvou propagandy Měsíční koruny.

00:19. Matrace s žuchnutím přistála na podlaze se zmuchlanými polštáři a příkrývkami, přesně jak je nechala.

00:18. 17. 16. Její prsty se míhaly po obrazovkách, ukrývají pozemská zpravodajství a síťové skupiny.

00:15. Otočka, rychlé hledání dvou cípů příkrývky.

00:14. Rychlý švih zápěstími a příkrývka se vzdula jako plachta, jež zachytila vítr.

00:13. 12. 11. Cestou na opačnou stranu postele všechno uhladila a narovнала, potom se otočila k obrazovkám na protější straně svého příbytku.

00:10. 9. Zavřela všechna okna s pozemskými dramaty, hudebními nahrávkami a literaturou z druhé éry.

00:08. Otočka zpátky k posteli. Ladné obrácení příkrývky.

00:07. Symetrické vyrovnání dvou polštářů u čela postele. Rozmáchlý pohyb paže při vytažení vlasů, které se zachytily pod příkrývkou.

00:06. 05. Klouzavý krok přes místnost, úklony a otočky při sbírání všech po zemi se povalujících ponožek a gumiček do vlasů a jejich odhození do skluzavky na prádlo.

00:04. 03. Úklid stolů, zvednutí své jediné misky, lžice, skleničky a hrsti propisek a jejich odložení do kredence.

00:02. Poslední pirueta a zběžná kontrola své práce.

00:01. Spokojené vydechnutí zakončené ladnou úklonou.

„Paní dorazila,“ oznámila Malá Cress. „Požaduje vysunutí dokovací svorky.“

Jeviště, stíny a hudba se Cress vypařily z hlavy, ale navcičený úsměv jí na rtech zůstal. „Samozřejmě,“ zašvitořila a ladně jako labuť se nesla k hlavní přistávací rampě. Její družice měla rampy dvě, ale používala se jen jedna. Cress si ani nebyla jistá, jestli vstup na opačné straně funguje. Široká kovová vrata na obou stranách vedla do přechodového tunelu, za nímž už byl jen kosmický prostor.

Pokud zrovna na jeho opačném konci nekotvila kapsle, samozřejmě. Kapsle, v níž přiletěla paní.

Cress natukala příkaz. Schéma na obrazovce ukázalo, jak se dokovací svorka vysunuje, a potom uslyšela, že se loď připojila. Stěny kolem ní se otráslly.

Co mělo následovat v dalších chvílích, už znala nazpaměť, a mohla odpočítávat údery srdce mezi jednotlivými známými zvuky. Hučení vypínajících se motorů malého plavidla. Zadunění, když se ústí přechodového tunelu spojilo s kapslí a utěsnilo se. Vakuum, když byl kyslík vysát do kosmu. Pípnutí potvrzující, že cesta mezi oběma moduly je bezpečná. Otevření kapsle. Zvuk kroků v přechodovém tunelu. Zasyčení vstupu do družice.

Kdysi ještě Cress doufala, že by se jí od paní mohlo dostat vřelosti a laskavého zacházení. Že by na ni mohla Sybil pohlédnout a říct: „Moje milá, sladká Crescent, vysloužila sis důvěru a úctu Jejímho Veličenstva královny. Smíš se vrátit se mnou na Měsíc a stát se jednou z nás.“

Ta doba sice už dávno minula, ale Cressin nacvičený úsměv nezakolísal ani tváří v tvář bezcitnosti paní Sybil. „Dobrý den, paní.“

Sybil si odfrkla. Vyšívané rukávy bílého pláště povívaly kolem velké schránky v jejích rukou, plné obvyklých zásob: potravin a čerstvé vody pro uvězněnou Cress a samozřejmě lékárníčky. „Tak už jsi ji našla, co?“

Cress sebou škulba při jejím ledovém úsměvu. „Koho, paní?“

„Pokud je dnes dobrý den, pak jsi musela splnit ten prostý úkol, který jsem ti zadala. Není to tak, Crescent? Našla jsi tu kyborgskou holku?“

Cress sklopila zrak a zaryla si nehty do dlaní. „Ne, paní. Nenašla.“

„Aha. Takže to nakonec není dobrý den, že?“

„Jen jsem chtěla říct... Vaše společnost je vždycky...“ Odmlčela se. Přinutila své ruce, aby se nezatínaly, a odvážíla se pohlédnout paní Sybil do očí. „Právě jsem si četla zprávy, paní. Myslela jsem, že nás snad potěšilo zasnoubení Jejeho Veličenstva.“

Sybil upustila schránku na pečlivě ustlanou postel. „Budeme spokojeni, jakmile bude Země pod nadvládou Měsíce. Do té doby zbývá vykonat spoustu práce a ty bys neměla plýtvat časem na pročítání zpráv a drbů.“

Sybil se přiblížila k monitoru, na němž bylo ukryté okno s vysíláním D-COMMU, důkaz Cressiny zrady Měsíční koruny, a Cress ztuhla. Ale Sybil se natáhla za něj k obrazovce ukazující císaře Kaie hovořícího před vlajkou Východního společenství. Jedním dotykem transparentní obrazovku vypnula a odkryla tak výhled na kovovou stěnu a spleť vytápěcích trubek za ní.

Cress pomalu vydechla.

„Rozhodně doufám, že jsi našla aspoň něco.“

Cress se napřímila. „Linh Cinder byla spatřena v Evropské federaci, v městečku na jihu Francie, přibližně v 18:00 místního ča-“